

268

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 lipca 1959 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 291, z 1957 r. Nr 18, poz. 92 i z 1958 r. Nr 8, poz. 25) w § 1 ust. 4 i 5 oznacza się jako ust. 5 i 6 oraz dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

- „4. Zatrudnionego w zakładzie rzemieślniczym po dniu 1 stycznia 1959 r. w charakterze czeladnika jednego z wykształconych w tym zakładzie uczniów nie uważa się przez okres pierwszego roku gospodarczego po złożeniu przez tego ucznia egzaminu czeladniczego za pracownika najemnego, a traktuje się go jako

ucznia, jeżeli zakład rzemieślniczy jest prowadzony przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego, który został w tym zakładzie już uprzednio wykształcony na czeladnika, i jeżeli zakład nie zmienił w istotnym stopniu rodzaju wykonywanych świadczeń, a w szczególności, jeżeli nie przeszedł ze świadczenia usług na produkcję towarową. O zatrudnieniu w charakterze czeladnika wykształconego ucznia podatnik jest obowiązany zawiadomić wydział finansowy w terminie 7 dni, licząc od dnia zatrudnienia, dołączając jednocześnie dowód stwierdzający datę złożenia przez tego ucznia egzaminu czeladniczego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1959.

Minister Finansów: w z. J. Dusza